



RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Irena Lipowicz

Warszawa, 5. V. 2014

V.520.3.2014.EG

**Pan
Janusz Piechociński
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa**

Szanowny Panie Premierze,

Na kanwie jednej ze skarg indywidualnych, jaka wpłynęła do mojego Biura, ujawnił się kolejny problem natury generalnej na gruncie obecnie obowiązującej ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych i wymianie danych gospodarczych (Dz. U. z 2010 r. Nr 81, poz. 530 ze zm. – dalej: „ustawa o uigiwdg”).

Zgodnie z art. 23 *ustawy o uigiwdg* każdy ma prawo dostępu do dotyczących go informacji gospodarczych przechowywanych przez biuro, przekazanych zgodnie z art. 14-18. **Dostęp w zakresie informacji gospodarczych dotyczących dłużników będących konsumentami jest bezpłatny, jeżeli następuje nie częściej niż raz na 6 miesięcy.** W pozostałych przypadkach dostęp podlega opłacie zgodnie z obowiązującym w biurze cennikiem, nie wyższej niż 0,5 % minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314).

Z przywołanego wyżej przepisu nie wynika, aby prawo do uzyskania bezpłatnego dostępu uzależnione było od formy komunikacji dłużnika z biurem informacji gospodarczej.

W praktyce jednak o bezpłatnym dostępie do informacji gospodarczych dotyczących dłużników będących konsumentami, który następuje raz na 6 miesięcy, decyduje sposób kontaktu z biurem informacji gospodarczej, na jaki zdecyduje się dłużnik.

Jeżeli obywatel chce skorzystać z drogi korespondencyjnej, jedno z biur pobiera opłatę pokrywającą koszt wydruku raportu oraz wysyłki. Wolny od opłat jest dostęp do informacji, gdy następuje bezpośrednio w siedzibie biura lub przy wykorzystaniu drogi elektronicznej.

Powyższe potwierdziło prowadzone przeze mnie postępowanie wyjaśniające (pismo Departamentu Doskonalenia Regulacji Gospodarczych w Ministerstwie Gospodarki z dnia 27 stycznia 2014 r. DDR-II-4300-7/14 DDR/154/14).

W tym miejscu pragnę podkreślić, iż zasygnalizowany problem dotyczy seniorów, którzy niejednokrotnie nie mają dostępu do sieci *internet*, aby uzyskać informację drogą elektroniczną, ani możliwości udania się bezpośrednio do siedziby biura informacji gospodarczej z uwagi na swój stan zdrowia.

Mając na uwadze, iż ochrona osób starszych jest jednym z moich priorytetów, na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147 ze zm.) zwracam się z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie, na jakiej podstawie biura, uzależniają prawo do uzyskania bezpłatnego dostępu do informacji, od wyboru przez dłużnika formy, w jakiej zostanie ona przekazana.

Z pozdrowieniem

Jana Jędrzejewicz